

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

УДК 351.741

DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2024-3-11-1>**Кубасенко Андрій Володимирович,**

кандидат юридичних наук, доцент

(Національний університет «Одеська юридична академія», м. Одеса)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6648-9764>

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ФАКТОР ОПТИМІЗАЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті досліджуються інноваційні підходи до стратегічного управління як ключовий фактор оптимізації поліцейської діяльності в умовах сучасних викликів. Автор аналізує парадигму «розумного управління», когнітивне управління, адаптивну модель, кіберінтегративне та превентивне управління, що дозволяють оперативно реагувати на нові загрози і виклики. Інтеграція цих підходів підвищує оперативну готовність, ефективність управлінських рішень, оптимізує ресурси, покращує комунікацію між підрозділами та посилює проактивний підхід до нейтралізації загроз, що є критично важливим для підтримання публічної безпеки та стабільності в умовах воєнного стану.

Ключові слова: ефективність, поліцейська діяльність, органи Національної поліції, стратегічне управління, кадрова політика, ефективність управління, управлінське рішення, модель управління.

Постановка проблеми. В умовах глобальних загроз і внутрішніх криз, які визначають ситуацію під час воєнного стану в Україні, постає нагальна потреба у переосмисленні традиційних підходів до управлінської діяльності правоохоронних органів. Стратегічне управління, яке раніше орієнтувалося на стабільність і передбачуваність, нині вимагає інтеграції сучасних концепцій та інструментів для забезпечення високого рівня ефективності в умовах швидко змінюваного і непередбачуваного середовища.

Традиційні моделі управління правоохоронними органами, засновані на статичних процедурах і алгоритмах, виявляють свою обмеженість у контексті нових і складних викликів сучасності. Тенденція до ускладнення безпекових загроз, посилення кіберзагроз, а також зростання соціально-політичних напружень вимагає від правоохоронних органів швидкої адаптації і оперативного реагування. У цьому контексті стратегічне управління стає ключовим інструментом для підвищення ефективності поліцейської діяльності.

Актуальність інтеграції стратегічного управління в механізм підвищення ефективності поліцейської діяльності полягає в необхідності адаптації традиційних підходів до нових реалій. Це передбачає впровадження новітніх підходів до управління, таких як парадигма «розумного управління», когнітивне управління, адаптивна модель управління, кіберінтегративне управління, превентивне управління, що дозволяють правоохо-

ронним органам оперативно реагувати на нові загрози і виклики. Інтеграція цих підходів забезпечує не лише підвищення оперативної готовності, але й ефективність управлінських рішень, критично важливу для підтримання публічної безпеки та стабільності в умовах воєнного стану. Зокрема, застосування стратегічного управління допомагає оптимізувати ресурси, покращити комунікацію між підрозділами та посилити проактивний підхід до нейтралізації загроз, що вкрай необхідно для забезпечення надійної і стійкої системи правоохоронних органів у складних сучасних умовах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтеграція стратегічного управління є критично важливою для досягнення високої ефективності в діяльності Національної поліції України. Науковці акцентують увагу на необхідності системного підходу, що охоплює інтеграцію сучасних технологій, вдосконалення кадрових стратегій і поліпшення координаційних процесів між підрозділами.

Досліджуючи питання стратегічного управління в сфері протидії злочинності С.Є. Абламський зазначає, що воно передбачає тісну співпрацю між Збройними Силами України, Головним управлінням розвідки Міністерства оборони, Службою безпеки України та всіма підрозділами Міністерства внутрішніх справ, зокрема Національною поліцією. Така діяльність спрямована на досягнення спільної мети через впровадження узгоджених стратегій, методів і форм співпраці оборонних сил.

У контексті національної безпеки така взаємодія повинна базуватися на взаємній підтримці та доповнюваності. Отже, на його думку, стратегічне управління у сфері боротьби зі злочинністю представляє собою комплекс рішень і стратегій, що формуються на різних рівнях і у різних відомствах для ефективної протидії кримінальним загрозам [1, с.127].

Аналізуючи сучасні проблеми у сфері управління Національною поліцією О.І. Безпалова вказує, що розробка єдиної загальнонаціональної концепції державної політики в управлінні органами поліції визначається об'єктивними та суб'єктивними чинниками. Об'єктивні фактори охоплюють стан правового регулювання та соціально-економічну ситуацію, тоді як суб'єктивні відображають усвідомлення суспільством та державою необхідності удосконалення механізмів управління в органах поліції. Аналіз цих чинників є основою для стратегічних рішень у формуванні концептуальних засад управління поліцією. Вчена звертає увагу, що така концепція повинна відображати сучасний стан правового регулювання, окреслювати перспективи вдосконалення правового механізму та враховувати рішення керівництва щодо стратегічного розвитку. Важливими є також фактори, що впливають на ефективність політики управління, оскільки їх чітке визначення сприяє підвищенню якості діяльності поліції та її адаптації до нових викликів у сфері безпеки [2, с. 114].

Як слушно зазначає О.С. Доценко, сучасні умови функціонування Національної поліції України вимагають впровадження стратегічного управління як основи ефективності її діяльності. Відсутність стратегічності в плануванні призводить до неефективних дій, адже поліція часто орієнтується на незмінність зовнішнього середовища. Замість адаптації до швидко змінюваних умов, довгострокове планування базується на припущеннях про стабільність ситуації, що свідчить про нестратегічний підхід. Стратегічне управління передбачає розгляд теперішніх дій з урахуванням змін у майбутньому, а також акцент на людському потенціалі, що дозволяє оперативніше реагувати на виклики зовнішнього середовища. Це створює умови для ефективного запобігання злочинності та підвищує довіру суспільства до правоохоронних органів, формуючи основи для досягнення стратегічних цілей у довгостроковій перспективі [3, с. 25].

На думку І.М. Охріменка, сучасні зміни в Україні, зокрема впровадження інформаційних технологій, вимагають інноваційних підходів до стратегічного управління правоохоронною діяльністю. Ефективність роботи правоохоронних органів залежить від їхньої здатності координувати дії для досягнення спільних цілей [4, с. 10].

Цікавим є підхід до модернізації правоохоронної системи висловлений О.В. Крижановською, яка зазначає, що він повинен ґрунтуватися на еволюційному розвитку, що враховує суспільні очікування, національні традиції та міжнародний досвід у сфері прав людини. Одним із ключових елементів є розробка Концепції цифрового розвитку правоохоронних органів, яка створить сприятливе інформаційне середовище для взаємодії з населенням та бізнесом. Це включає захист інформації та оптимізацію документообігу. Інноваційні підходи до стратегічного управління сприятимуть підвищенню якості правоохоронної діяльності та зміцненню довіри з боку суспільства, що є критично важливим для ефективного забезпечення правопорядку [5, с. 397].

Інноваційні підходи до стратегічного управління відіграють ключову роль в оптимізації діяльності органів

поліції, особливо в умовах воєнного стану та сучасних викликів. С. В. Медведенко та Н. В. Медведенко акцентують увагу на необхідності впровадження нових стратегій управління в умовах воєнного стану, що передбачає активну співпрацю між різними підрозділами Національної поліції для ефективної протидії злочинності [6, с. 205]. О.Є. Користін розглядає концепцію поліцейської діяльності, керованої розвідувальною аналітикою (Intelligence-led policing, ILP), яка дозволяє зосередитися на проактивних методах роботи поліції, спираючись на аналіз даних і розуміння криміногенної ситуації [7].

В.Г. Пядишев підкреслює перспективи розвитку проактивної діяльності поліції, спираючись на зарубіжний досвід, що свідчить про значний потенціал для покращення ефективності правоохоронних органів [8, с. 411]. В.А. Сливенко та О.В. Сливенко наголошують на впровадженні інновацій у стратегічному управлінні в правоохоронній сфері під час реформ, підкреслюючи важливість адаптації до змінюваних умов [9]. В. В. Сокурєнко і О. М. Литвинов пропонують наукову парадигму стратегій протидії злочинності, що враховує сучасні виклики і потреби суспільства, акцентуючи на важливості інтеграції новітніх технологій у поліцейську діяльність [10].

О.І. Ульянов, у своїй роботі, описує ILP як сучасний тренд у розбудові правоохоронних органів, що впроваджується в Україні для покращення координації дій та підвищення ефективності [11]. Він також звертає увагу на проактивну діяльність поліції, яка є основою скандинавської моделі охорони громадського порядку під час масових заходів, що ілюструє ефективність таких підходів у практиці [12]. Таким чином, інноваційні стратегії в управлінні поліцією є важливими для підвищення її оперативності та адаптивності в умовах сучасних викликів.

Метою статті є комплексне дослідження інноваційних підходів до стратегічного управління як ключового фактору оптимізації поліцейської діяльності, шляхом аналізу існуючих управлінських моделей, оцінки впливу сучасних управлінських парадигм та розробки рекомендацій для ефективної адаптації органів Національної поліції України у контексті сучасних викликів та кризових ситуацій.

Виклад основного матеріалу. Парадигма «розумного управління» у поліцейській діяльності базується на інтеграції новітніх технологій, таких як штучний інтелект (ШІ), машинне навчання та великі дані, в процес прийняття управлінських рішень. Це не просто інструменти автоматизації, а скоріше інтелектуальні системи, що здатні самостійно аналізувати ситуації, прогнозувати розвиток подій та пропонувати оптимальні стратегії для розв'язання проблем. У поліцейській діяльності такі системи можуть бути застосовані для прогнозування злочинної активності, оптимізації розподілу ресурсів та прийняття оперативних рішень.

Основна перевага «розумного управління» полягає в його здатності мінімізувати вплив людського фактору, що, в свою чергу, знижує ризик помилок. ШІ може швидко обробляти величезні обсяги даних, аналізувати їх та знаходити приховані шаблони, що можуть залишитися непоміченими для людини. Наприклад, система може виявити підвищену активність у певному районі, що може свідчити про підготовку протиправних дій, або ж проаналізувати поведінкові шаблони підозрюваних для передбачення їх наступних кроків.

Великі дані, які є невід'ємною частиною парадигми

«розумного управління», дозволяють органам Національної поліції накопичувати, зберігати та аналізувати інформацію з різноманітних джерел, таких як соціальні мережі, системи відеоспостереження, бази даних тощо. Ця інформація може бути використана для виявлення нових загроз та розробки стратегій протидії. У поєднанні з машинним навчанням, ці дані можуть стати основою для створення адаптивних систем, що здатні самостійно навчатися на основі отриманого досвіду та постійно вдосконалювати свої рішення.

Крім того, впровадження «розумного управління» вимагає перегляду існуючих організаційних структур та процесів в органах Національної поліції. Це передбачає розвиток нових компетенцій у працівників поліції, таких як знання в галузі аналітики даних, основи роботи з ШІ та кібербезпека. Органи поліції також мають забезпечити відповідний рівень кібербезпеки, щоб захистити свої інформаційні системи від можливих загроз.

Алгоритм «розумного управління» у поліцейській діяльності можна розглядати як складну багатоступеневу систему, що інтегрує різноманітні методи й підходи для забезпечення максимальної ефективності в управлінні правоохоронними процесами. Ця система передбачає послідовне виконання низки етапів, кожен з яких відіграє критично важливу роль у забезпеченні функціонування всієї системи.

Перший етап алгоритму «розумного управління» полягає у зборі та попередній обробці даних, що є основою для всіх подальших процесів. У сучасних умовах інформація надходить із різноманітних джерел: соціальні мережі, системи відеоспостереження, бази даних правоохоронних органів, сенсори, а також інші джерела, що можуть забезпечити релевантну інформацію для аналізу. Основним завданням цього етапу є не тільки збір великого обсягу даних, але й їх первинна обробка, що включає очищення від шумів, нормалізацію, структурування та підготовку до подальшого аналізу. Дані на цьому етапі повинні бути приведені до такого вигляду, щоб їх можна було ефективно використовувати для алгоритмічного аналізу.

На етапі аналізу даних алгоритми машинного навчання (ML) застосовуються для вивчення та інтерпретації зібраної інформації. Цей процес включає в себе комплексний аналіз, спрямований на виявлення прихованих закономірностей, шаблонів поведінки, а також аномалій, що можуть бути індикаторами потенційних загроз. Використання ML дозволяє автоматизувати процес аналізу даних, роблячи його швидшим, точнішим і менш схильним до помилок, пов'язаних з людським фактором. Алгоритми ML можуть адаптуватися до змінних умов, що дозволяє системі «розумного управління» бути більш гнучкою і ефективною.

Наступний етап – прогнозування, що ґрунтується на результатах аналізу даних. За допомогою моделей прогнозування можна оцінювати можливі сценарії розвитку подій, зокрема, прогнозувати злочинну активність або інші потенційні загрози. Цей етап є ключовим, оскільки саме на основі прогнозних моделей органи Національної поліції можуть приймати проактивні рішення, що дозволяють їм ефективніше розподіляти ресурси, завчасно ідентифікувати загрози та здійснювати заходи для їх нейтралізації. Прогнозування забезпечує не тільки підвищення ефективності оперативного реагування, але й стратегічного планування.

Етап прийняття рішення є критичним у всьому алгоритмі «розумного управління». На основі результатів аналізу та прогнозування система пропонує опти-

мальні стратегії для вирішення виявлених проблем або протидії загрозам. Прийняття рішень може бути автоматизованим або напівавтоматизованим, залежно від складності ситуації та необхідності втручання людини. Це дозволяє зменшити навантаження на операторів та мінімізувати ризик помилок, що виникають через людський фактор. Важливо також, що такі системи можуть адаптувати рішення залежно від змін у зовнішніх умовах або нових даних, що робить управлінські процеси більш адаптивними і динамічними.

Після прийняття рішення наступним етапом є його реалізація та контроль. Це включає в себе впровадження обраної стратегії в практичну діяльність органів Національної поліції. Важливою складовою цього етапу є постійний моніторинг результатів для оцінки ефективності впроваджених заходів. Моніторинг дозволяє виявити недоліки у виконанні рішень та внести корективи, якщо це необхідно. Цей процес забезпечує зворотний зв'язок, який є основою для подальшого вдосконалення алгоритму управління.

Завершальний етап алгоритму «розумного управління» полягає в отриманні зворотного зв'язку та навчанні системи на основі результатів реалізації прийнятих рішень. Оцінка результатів та їх аналіз дозволяють вдосконалювати моделі та алгоритми, використані на попередніх етапах. Це забезпечує постійне оновлення та адаптацію системи, роблячи її більш ефективною та гнучкою у довгостроковій перспективі. Постійне навчання системи на основі нових даних і досвіду підвищує точність прогнозів та якість прийнятих рішень, що є критичним для успішної реалізації концепції «розумного управління».

Таким чином, алгоритм «розумного управління» у поліцейській діяльності представляє собою багатоврівневий процес, що інтегрує передові технології для підвищення ефективності прийняття управлінських рішень. Кожен з його етапів відіграє важливу роль у забезпеченні комплексного підходу до управління, сприяючи більшій адаптивності, точності та ефективності поліцейської діяльності в умовах сучасних викликів і загроз (рис. 1).

Схема демонструє взаємопов'язані етапи алгоритму «розумного управління», що забезпечують циклічний процес прийняття і реалізації управлінських рішень з постійним вдосконаленням на основі нових знань і даних.

Алгоритм можна представити формулою, що описує інтеграцію всіх етапів. Формула «розумного управління» відображає складний і багатоступеневий процес прийняття управлінських рішень у поліцейській діяльності, що базується на інтеграції передових технологій. Кожен компонент формули відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності та адаптивності управлінських рішень. Розглянемо цю формулу детальніше:

$$R_U = ML(AI(D)) \times Opt_{Res} + F$$

R_U – Рішення у рамках «розумного управління»

Це кінцевий результат усього процесу, що являє собою конкретне управлінське рішення, прийняте на основі аналізу даних, прогнозування, оптимізації ресурсів і врахування зворотного зв'язку. Це рішення має бути найбільш ефективним та адаптивним відповідно до актуальних викликів і умов.

D – Зібрані дані

Дані, що слугують основою для всього процесу «розумного управління». Вони збираються з різних джерел, таких як системи відеоспостереження, соціальні мережі, сенсори, бази даних та інші інформаційні сис-

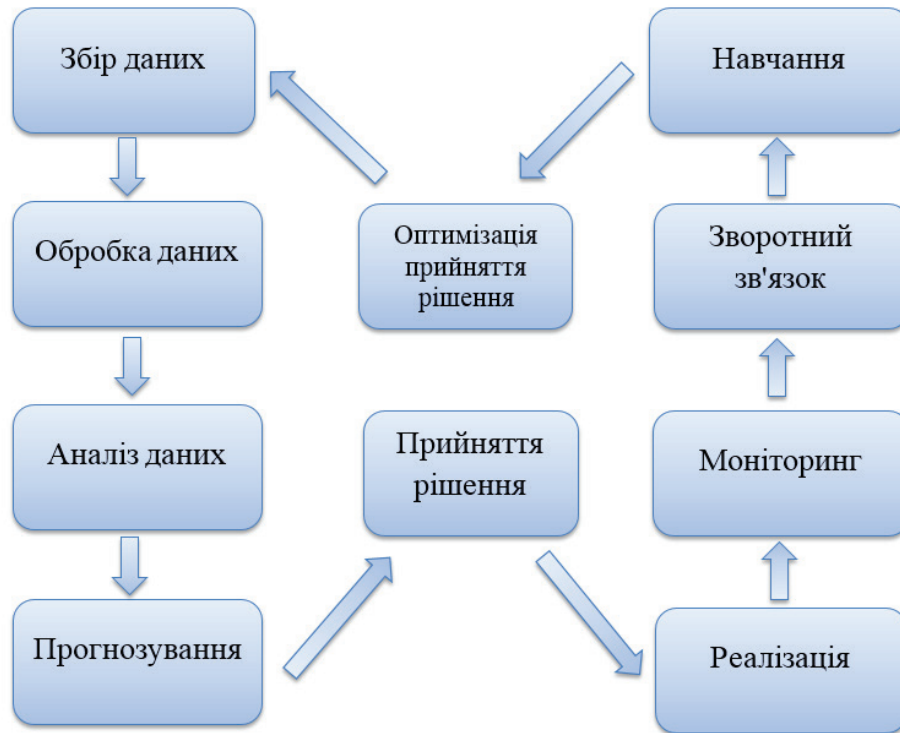

Рис. 1. Алгоритм «розумного управління»

теми. Ці дані мають бути зібрані, оброблені, очищені та підготовлені до подальшого аналізу.

AI(D) – Аналіз даних із використанням штучного інтелекту (ШІ)

На цьому етапі штучний інтелект здійснює поглиблений аналіз зібраних даних. ШІ виявляє приховані закономірності, аналізує тенденції та виявляє аномалії, які можуть вказувати на потенційні загрози або проблемні ситуації. Цей аналіз є основою для подальшого прогнозування.

ML – Прогнозування та навчання за допомогою машинного навчання

Машинне навчання (ML) використовується для побудови моделей, які здатні прогнозувати майбутні події або розвиток ситуацій на основі аналізу попередніх даних. Це дозволяє передбачити злочинну активність, оцінити ризики та визначити найбільш ефективні стратегії реагування. Крім того, системи ML можуть навчатися на основі нових даних, постійно вдосконалюючи свої прогнози.

Opt_{Res} – Оптимізація розподілу ресурсів

Цей компонент формули відображає процес оптимізації розподілу ресурсів відповідно до результатів аналізу і прогнозування. Це може включати розподіл поліцейських сил, планування оперативних дій, розподіл фінансових і матеріальних ресурсів. Оптимізація забезпечує найбільш ефективне використання наявних ресурсів для досягнення максимального результату.

F – Зворотний зв'язок

Зворотний зв'язок є невід'ємною частиною «розумного управління». Він забезпечує постійне вдосконалення системи на основі оцінки результатів реалізованих рішень. Зворотний зв'язок дозволяє коригувати алгоритми та моделі на основі отриманого досвіду, що робить систему більш адаптивною та ефективною в довгостроковій перспективі.

Ця формула інтегрує всі етапи процесу «розумного управління», де кожен компонент взаємодіє з іншими

для забезпечення максимально ефективного прийняття рішень. Зібрані дані (D) аналізуються за допомогою штучного інтелекту (AI(D)), що дозволяє створювати прогнози та навчатися на основі машинного навчання (ML). Оптимізація розподілу ресурсів (Opt_{Res}) забезпечує найбільш ефективне використання доступних можливостей, а зворотний зв'язок (F) гарантує постійне вдосконалення системи. Усі ці процеси ведуть до формування кінцевого рішення (R_C), яке відповідає сучасним викликам і потребам поліцейської діяльності.

Однак, слід зазначити, що впровадження «розумного управління» супроводжується певними викликами. Наприклад, існує ризик перенесення упередженості, наявної в даних, на алгоритми ШІ, що може призвести до дискримінації або помилкових висновків. Також важливо забезпечити прозорість та підзвітність рішень, прийнятих на основі алгоритмів, що є критичним для підтримки довіри громадськості до поліції.

Таким чином, парадигма «розумного управління» відкриває нові горизонти для підвищення ефективності поліцейської діяльності. Інтеграція ШІ, машинного навчання та великих даних в управлінські процеси дозволяє не лише оптимізувати використання ресурсів, але й зробити поліцейську діяльність більш адаптивною до нових викликів та загроз. Водночас, необхідно враховувати можливі ризики та забезпечувати відповідний рівень етичних стандартів при використанні цих технологій.

Когнітивне управління є інноваційним підходом до прийняття управлінських рішень, що фокусується на розумінні того, як люди сприймають, обробляють та використовують інформацію у процесі прийняття рішень. Цей підхід базується на когнітивних науках, які досліджують роботу людського мозку, а також на когнітивних упередженнях, що можуть впливати на якість рішень.

У поліцейській діяльності когнітивне управління має велике значення, оскільки рішення, що приймають-

ся керівниками поліції, можуть мати серйозні наслідки для публічної безпеки, правопорядку та довіри громадян. Традиційні методи управління не завжди враховують складні когнітивні процеси, що можуть призводити до неправильних або необґрунтованих рішень. Когнітивне управління дозволяє усунути ці прогалини, враховуючи особливості мислення, пам'яті, уваги та інших когнітивних процесів.

Одним із ключових елементів когнітивного управління є аналіз когнітивних упереджень – систематичних помилок у мисленні, які можуть впливати на рішення. Наприклад, упередження підтвердження (прагнення шукати або інтерпретувати інформацію, що підтверджує існуючі переконання) може призвести до ігнорування важливих фактів або альтернативних рішень. У контексті поліцейської діяльності це може впливати на процес розслідування або прийняття рішень у критичних ситуаціях.

Когнітивне управління також включає розробку стратегій для подолання таких упереджень. Це можуть бути методи, що сприяють більш збалансованому прийняттю рішень, такі як впровадження структурованих процесів аналізу інформації, навчання працівників поліції технікам критичного мислення та використання спеціальних когнітивних інструментів для перевірки рішень. Важливу роль у цьому процесі відіграють також технології, що дозволяють моделювати різні сценарії розвитку подій та аналізувати їхні можливі наслідки.

Когнітивне управління передбачає також врахування індивідуальних особливостей поліцейських, таких як їхній досвід, рівень стресу та здатність до адаптації в умовах невизначеності. Наприклад, у кризових ситуаціях, коли час для прийняття рішення обмежений, когнітивні процеси можуть працювати інакше, що вимагає спеціальних підходів до управління та підтримки працівників.

Одним із інструментів когнітивного управління є когнітивні карти – візуальні представлення інформації, що допомагають структурувати та організувати дані для прийняття рішень. Ці карти можуть бути використані для аналізу складних ситуацій, визначення ключових факторів впливу та оцінки можливих ризиків.

Таким чином, когнітивне управління є перспективним підходом, що дозволяє підвищити якість управлінських рішень у поліцейській діяльності. Врахування когнітивних процесів та упереджень дозволяє уникнути багатьох помилок, що можуть мати серйозні наслідки, та сприяє більш обґрунтованому та ефективному управлінню.

Адаптивна модель управління є інноваційним підходом, що передбачає розгляд організації як системи, що здатна підтримувати стабільність та рівновагу, незважаючи на зміни у зовнішньому середовищі. У контексті поліцейської діяльності адаптивна модель управління дозволяє пристосовувати управлінські рішення для забезпечення постійної ефективності та стабільності роботи органів поліції.

Основний принцип реалізації такої моделі полягає у здатності системи автоматично регулювати свої внутрішні процеси для підтримки стабільного стану. У поліцейських органах це може бути досягнуто через постійний моніторинг та аналіз як внутрішніх, так і зовнішніх факторів, що впливають на діяльність організації. Наприклад, це може стосуватися адаптації ресурсів та змін у стратегіях управління відповідно до зміни криміногенної обстановки або суспільних запитів.

Адаптивна модель управління також передбачає наявність механізмів зворотного зв'язку, що дозволяють своєчасно коригувати управлінські рішення на основі аналізу результатів попередніх дій. Це може бути реалізовано через систему регулярного оцінювання ефективності роботи підрозділів поліції, аналізу статистичних даних про злочинність, а також через впровадження інноваційних технологій для збору та обробки інформації.

Важливим аспектом адаптивної моделі управління є її здатність до саморегуляції та адаптації. Це означає, що органи поліції повинні бути здатні самостійно змінювати свої стратегії та тактики відповідно до змін у зовнішньому середовищі, не втрачаючи при цьому ефективності. Наприклад, у разі зростання рівня кіберзлочинності, органи поліції можуть змінити свої пріоритети та розподіл ресурсів для більш ефективної протидії цій загрози.

Адаптивна модель управління також може бути корисною у кризових ситуаціях, коли органи поліції стикаються з раптовими змінами умов, такими як терористичні акти, природні катастрофи або масові заворушення. У таких випадках здатність системи швидко адаптуватися до нових умов є критично важливою для збереження контролю та забезпечення публічної безпеки.

Таким чином, адаптивна модель управління є перспективним інструментом, що дозволяє забезпечити стабільність та ефективність поліцейської діяльності навіть в умовах постійних змін та кризових ситуацій. Впровадження цієї моделі в управлінські процеси поліції сприяє підвищенню адаптивності та стійкості організації, що є ключовими факторами для забезпечення правопорядку та безпеки в суспільстві.

Кіберінтегративне управління є ключовим аспектом сучасної поліцейської діяльності, оскільки цифрові технології стали невід'ємною частиною роботи поліцейських органів. З огляду на зростання кількості кіберзлочинів та ризиків, пов'язаних з використанням інформаційних систем, кібербезпека повинна бути інтегрована у всі рівні управління, від стратегічного планування до оперативних рішень.

Основна мета інтеграції кібербезпеки в управлінські рішення полягає у захисті інформаційних систем, даних та комунікацій від несанкціонованого доступу, маніпуляцій та атак. Це включає розробку і впровадження комплексних стратегій кібербезпеки, що охоплюють всі аспекти діяльності органів Національної поліції. Наприклад, це може стосуватися захисту баз даних з особистою інформацією громадян, забезпечення безпеки комунікаційних мереж, а також захисту критично важливих систем управління.

Кіберінтегративне управління включає розробку нормативно-правових актів та політик, що регулюють питання кібербезпеки у поліцейській діяльності. Це може стосуватися встановлення стандартів безпеки для інформаційних систем, розробки процедур реагування на кіберінциденти, а також забезпечення дотримання вимог законодавства у сфері захисту даних.

Таким чином, кіберінтегративне управління є необхідною умовою для забезпечення ефективної та безпечної роботи органів поліції у цифрову епоху. Це дозволяє захистити критичні інформаційні системи, знизити ризик кіберзлочинів та забезпечити стабільність у роботі органів поліції навіть у випадку серйозних кібератак. Водночас, важливо забезпечити постійний розвиток у цій сфері, враховуючи швидкий темп розвитку кіберзагроз та нових технологій.

Превентивне управління є ключовим підходом до підвищення ефективності поліцейської діяльності, що передбачає акцент на запобіганні злочинності та забезпеченні публічної безпеки до того, як виникає проблема. Цей підхід базується на прогнозуванні ризиків, аналізі загроз та розробці превентивних заходів, що дозволяють знижувати загальний рівень злочинності та підвищувати ефективність правоохоронної діяльності.

Основна ідея превентивного управління полягає в тому, що запобігання правопорушенням є більш ефективним та економічно вигідним, ніж боротьба з їх наслідками. У контексті поліцейської діяльності це означає, що поліція повинна активно працювати над виявленням потенційних загроз, аналізом ситуацій, що можуть призвести до правопорушень, та впровадженням превентивних заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків.

Одним із ключових інструментів превентивного управління є аналіз даних, що дозволяє виявляти закономірності та тенденції у протиправній діяльності. Наприклад, використання великих даних та аналітичних інструментів дозволяє поліції прогнозувати можливі місця та час вчинення правопорушень, що дозволяє більш ефективно розподіляти ресурси та планувати превентивні заходи. Це може включати посилене патрулювання у визначених районах, проведення інформаційних кампаній або впровадження спеціальних програм для молоді, що перебуває у групі ризику.

Превентивне управління також включає розвиток партнерських відносин між поліцією та місцевими громадами, що дозволяє залучати громадян до процесу забезпечення безпеки. Наприклад, створення програм «сусідського нагляду» або «громадських патрулів» сприяє підвищенню обізнаності громадян щодо потенційних загроз та залученню їх до співпраці з поліцією у запобіганні злочинності. Такі програми базуються на принципах взаємодії та співпраці, що дозволяє створити більш безпечне середовище для всіх учасників.

Превентивне управління також вимагає постійного моніторингу та оцінки ефективності превентивних за-

ходів. Це дозволяє виявляти слабкі місця у системі запобігання злочинності та вносити необхідні корективи. Наприклад, якщо аналіз показує, що певні превентивні заходи не дають очікуваних результатів, поліція може переглянути стратегії та впровадити нові підходи, що більш ефективно реагують на актуальні загрози.

Таким чином, превентивне управління є важливим підходом до підвищення ефективності поліцейської діяльності. Акцент на запобіганні правопорушенням, використання аналітичних інструментів, розвиток партнерських відносин з громадами та робота з вразливими групами населення дозволяють створити більш безпечне середовище та знизити рівень злочинності. Водночас, важливо забезпечити постійний моніторинг та оцінку ефективності превентивних заходів, що сприяє їх постійному вдосконаленню та адаптації до нових викликів.

Висновки. Інноваційні підходи до управлінських рішень, зокрема, парадигма «розумного управління», когнітивне управління, адаптивні та кіберінтегративні моделі, забезпечують новий рівень оперативності та ефективності прийняття управлінських рішень, інтегруючи передові технології аналізу та прогнозування, зокрема штучний інтелект, машинне навчання та великі дані. Ці технології, будучи частиною новітньої управлінської парадигми, сприяють розробці стратегічних рішень, що не лише враховують поточну оперативну обстановку, але й прогнозують можливі сценарії розвитку подій, дозволяючи органам поліції завчасно ідентифікувати загрози та ефективно їм протидіяти.

Застосування даних підходів у рамках стратегічного управління передбачає не тільки оптимізацію процесів ухвалення рішень, але й інтеграцію принципів психологічного та етичного управління, що забезпечує зниження рівня когнітивних упереджень, підвищення мотивації персоналу та забезпечення дотримання прав і свобод громадян, що є критично важливим у демократичних суспільствах. У цьому контексті стратегічне управління стає своєрідним «інтелектуальним ядром», навколо якого формується вся система забезпечення правопорядку та публічної безпеки.

Список використаних джерел

1. Абламський С. Є., Конюшенко Я. Ю. Стратегічне управління у сфері протидії злочинності в Україні. *Форум права*. 2023. №74(1). С. 122–131.
2. Безпалова О.І. Правове забезпечення управління органами поліції України. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 9. С. 111–115.
3. Доценко О.С. Процес стратегічного управління в Національній поліції України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2021. № 3. Ч.1 С.21–25.
4. Охріменко І.М. Стратегія розвитку правоохоронних органів України в сучасних умовах. *Управління освітнім процесом галузевого ВНЗ МВС України*: матеріали круглого столу (Київ, 12 трав. 2017 р.). К.: НАВС, 2017. С. 7–11.
5. Kubaienko A., Okhrimenko I., Kryzhanovska O. Modernization of the law enforcement system at the current stage of digital transformation. *Journal of law and political sciences*. 2022. Vol (35). P. 384–400.
6. Медведенко С.В., Медведенко Н.В. Засади стратегічного управління в умовах воєнного стану в органах та підрозділах національної поліції України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. № 1–2. С. 200–206.
7. Користін О.Є., Пефтієв Д.О., Пеньков С.В., Некрасов В.А. Довідник керівника поліції – поліцейська діяльність, керована розвідувальною аналітикою. *Intelligence-led policing (ILP): навч. посіб.* /ред. М. Г. Вербенський. Київ: Видавництво Людмила, 2019. 120 с.
8. Пядишев В.Г. Перспективи розвитку проактивної діяльності поліції: зарубіжний погляд. *Право і суспільство*. 2021. №1. Т.2. С. 403–412.
9. Сливенко В.А., Сливенко О.В. Інновації у стратегічному управлінні в правоохоронній сфері у період реформування. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Менеджмент інновацій»*. 2015. Випуск 4. С. 85–92.
10. Сокурєнко В. В., Литвинов О. М. Наукова парадигма стратегій протидії злочинності. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2021. № 2 (25). С. 13–23.
11. Ульянов О. ILP, як сучасний світовий тренд розбудови правоохоронних органів. *Імплементация ILP моделі в Україні*: матеріали круглого столу, м. Одеса, 15 березня 2023 р. Одеса : ОДУВС, 2023. С. 77–80.

12. Улянов О.І. Проактивна діяльність поліції як основа скандинавської моделі охорони громадського порядку під час проведення масових заходів. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. № 1–2. С. 247–252.

References

1. Ablamskyi, S. E., & Koniushenko, Y. Yu. (2023). Stratehichne upravlinnya u sferi protydyi zlochynnosti v Ukrayini [Strategic Management of Crime Prevention in Ukraine]. *Forum Prava*, 74(1), 122–131 [in Ukrainian].
2. Bezpalova, O.I. (2017). Pravove zabezpechennia upravlinnia orhanamy politsii Ukrainy [Legal support for the management of police bodies of Ukraine]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i parvo*, 9, 111–115 [in Ukrainian].
3. Dotsenko, O. S. (2021). Protse stratehichnoho upravlinnya v Natsionalniy politsiyi Ukrainy [Strategic management process in the National Police of Ukraine]. *Protydiya zlochynnosti: problemy praktyky ta naukovo-metodychne zabezpechennya*, 3(1), 21–25 [in Ukrainian].
4. Okhrimenko, I.M. (2017). Stratehiia rozvytku pravookhoronnykh orhaniv Ukrainy v suchasnykh umovakh [Strategy for the development of law enforcement agencies of Ukraine in modern conditions]. *Upravlinnia osvitim protsesom haluzevoho VNZ MVS Ukrainy: materialy kruhloho stolu* (Kyiv, 12 trav.). K.: NAVS, 7–11 [in Ukrainian].
5. Kubaienko, A., Okhrimenko, I., & Kryzhanovska, O. (2022). Modernization of the law enforcement system at the current stage of digital transformation. *Journal of law and political sciences*. Vol (35). P. 384–400 [in English].
6. Medvedenko, S.V., & Medvedenko, N.V. (2022). Zasady stratehichnoho upravlinnya v umovakh voyennoho stanu v orhanakh ta pidrozdilakh natsional'noyi politsiyi Ukrainy [The principles of strategic management in the conditions of martial law in the bodies and units of the national police of Ukraine]. *Pivdennoukrayins'kyi pravnychyy chasopys*, 1–2, 200–206 [in Ukrainian].
7. Korystin, O.YE., Peftiyev, D.O., Pen'kov, S.V., & Nekrasov, V.A. (2019). Dovidnyk kerivnyka politsiyi – politseys'ka diyal'nist', kerovana rozvidual'noyu analitykoyu. Intelligence-led policing (ILP): navch. posib. /red. M. H. Verbens'kyi. Kyiv: Vydavnytstvo Lyudmyla, 120 s. [in Ukrainian].
8. Pyadyshev, V.H. (2021). Perspektyvy rozvytku proaktyvnoyi diyal'nosti politsiyi: zarubizhnyy pohlyad [Prospects for the development of proactive police activity: a foreign perspective]. *Pravo i suspil'stvo*, 1(2), 403–412 [in Ukrainian].
9. Slyvenko, V.A., & Slyvenko, O.V. (2015). Innovatsii u stratehichnomu upravlinni v pravookhoronni sferi u period reformuvannia [Innovations in strategic management in law enforcement during the reform period]. *Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu. Seriya «Menedzhment innovatsii»*, 4, 85–92 [in Ukrainian].
10. Sokurenko, V. V., & Lytvynov, O. M. (2021). Naukova paradyhma stratehiy protydyi zlochynnosti [Scientific paradigm of crime prevention strategies]. *Visnyk Kryminolohichnoyi asotsiatsiyi Ukrainy*, 2(25), 13–23 [in Ukrainian].
11. Ul'yanov, O. (2023). ILP, yak suchasnyy svitovyy trend rozbudovy pravookhoronnykh orhaniv [ILP, as a modern global trend in the development of law enforcement agencies]. *Implementatsiya ILP modeli v Ukrayini: materialy kruhloho stolu*, m. Odesa, 15 bereznya 2023 r. Odesa : ODUVS, 77–80 [in Ukrainian].
12. Ul'yanov, O.I. (2022). Proaktyvna diyal'nist' politsiyi yak osnova skandynavs'koyi modeli okhorony hromads'koho porядku pid chas provedennya masovykh zakhodiv [Proactive police activity as the basis of the Scandinavian model of public order protection during mass events]. *Pivdennoukrayins'kyi pravnychyy chasopys*. 1–2, 247–252 [in Ukrainian].

Kubaienko Andrii,

Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor
(National University “Odesa Law Academy”, Odesa)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6648-9764>

INNOVATIVE APPROACHES TO STRATEGIC MANAGEMENT AS A FACTOR IN OPTIMIZING POLICE ACTIVITIES

The article addresses contemporary challenges and threats faced by law enforcement agencies under martial law conditions and explores innovative management approaches that contribute to enhancing their efficiency and readiness to respond. The focus is on the implementation of cutting-edge management paradigms, such as "smart management," which involves the use of information and communication technologies to optimize management processes, as well as cognitive management, which improves decision-making quality through the analysis of large data volumes.

The author analyzes an adaptive management model that ensures the flexibility of law enforcement agencies in response to rapid changes in the external environment, particularly in the field of security. In the context of the continuous development of information technologies and the increase in cyber threats, the author suggests the implementation of cyber-integrative management, which combines management processes with modern digital solutions to enhance coordination and interaction between various units.

Preventive management is considered a key component of the effective functioning of law enforcement agencies, as it is aimed at the early detection and neutralization of threats, thereby reducing the risks of crisis situations. The integration of these management approaches not only enhances the operational readiness of law enforcement agencies but also ensures more effective decision-making, which is critically important for maintaining public safety and stability under martial law conditions.

The conclusions note that the application of strategic management helps optimize resources, improve communication between units, and strengthen a proactive approach to threat neutralization. This allows for the creation of a reliable and resilient law enforcement system capable of functioning effectively even in the most challenging modern conditions. The

article may be useful for researchers, managers, and practitioners in the field of law enforcement who are seeking new approaches to improve the efficiency of their work.

Key words: *effectiveness, police activity, police organizations, strategic management, personnel policy, management efficiency, management decision, management model.*